

sestale kom ind paa over Landbrugets Tilskud paa Finansloven i Sammenligning med Industriens og andre Erhvervs Tilskud paa Finansloven, de samme Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup for et Øjeblik siden omtalte. Jeg kan ikke anerkende en saadan Sammenligning. Det forekommer mig at være et fuldstændig falsk Grundlag, naar man vil bedømme, om Tilskuddet til det ene eller det andet Erhverv er berettiget eller ej, kun at sammenligne dette Tilskud med Størrelsen af det Tilskud, der gives til andre Erhverv.

Jeg mener nemlig, at hvis Tilskuddet til Husdyrbrugets Fremme er berettiget — og naar jeg taler om Berettigelse, mener jeg: er det en økonomisk Fordel for Statskassen at yde dette Tilskud, saaledes at man ved disse Foranstaltninger til Fremme af Husdyrbruget fremarbejder den Indtægt, Landbruget har af sit Erhverv, og denne forøgede Indtægt ogsaa i Kraft af forøgede Skatter kommer Staten til Gode? —, kan man ikke sige, at dette Tilskud skal falde bort, fordi et andet Erhverv faar et mere eller mindre berettiget Tilskud. Paa den anden Side forekommer det mig, at hvis man maa anerkende, at det Tilskud, der fra Statens Side ydes Landbrugserhvervet, ikke virker fremmende for Landbruget, saaledes at man samfundsmæssigt set ikke har Interesse af at yde dette Tilskud, skal det ikke opretholdes, fordi nogle andre Erhverv faar Tilskud, som netop virker til disse Erhvervs Ophjælpning, saaledes at det kommer det hele Samfund og Statens Nationaløkonomi til Gode. Naar jeg derfor som Ordfører for det konservative Folkeparti ønsker at gaa imod de Beparelser, der indføres ved dette Lovforslag, er det begrundet paa saglige og økonomiske Betydning, og tillige maa jeg som Medlem af denne høje Rigsdag gøre gældende, at det er begrundet paa den nationaløkonomiske Fordel, som jeg mener Samfundet har ved at yde Landbruget disse Tilskud.

Denne Beparelse for Statskassen fremkommer ved, at Tilskuddet til Præmiering paa Dyrskuerne falder bort, idet den højtærede Landbrugsminister i sin uransagelige Visdom i Bemærkningerne til Lovforslaget anfører følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere: „Medens Dyrskuerne oprindelig har haft den særlige Betydning, at de var det eneste Mittel til Udpegning af gode Avlsdyr, er dette Forhold efterhaanden blevet ændret i ikke ringe Grad ved Indførelse af Metoder, hvorved Dyrenes Ydelser kontrolleres.“ Jeg forstaar ikke, hvorledes den højtærede

Landbrugsminister kommer til dette Resultat. Jeg ved naturligvis lige saa godt som den højtærede Landbrugsminister, at ved Indførelsen af Kontrolforeninger og ved Kontrolering af Dyrenes Ydelser har man faaet en mægtig Støtte netop til Udpegning af de gode Avlsdyr ydelsesmæssigt set; men for at denne Ydelse kan opretholdes, maa man i fuldt Maal samtidig med, at man gennem Udvalg søger netop at udvælge de Dyr, som gennem Kontrolering viser sig at give det største Udbytte, have for Øje, at disse Dyr er i Besiddelse af fysiske Egenskaber, hvorved de kan overføre deres Egenskaber paa Afkommet.

De Medlemmer af dette høje Ting, som er kendt med Landbrugsforhold, vil sikkert huske, at der for en Del Aar siden fremkom et Skrift fra en Docent paa Landbohøjskolen, som hed Stribolt. Stribolt havde kun en eneste Maade at udvælge de Dyr paa, som Landbruget skulde bruge til Avlsdyr, nemlig at kontrollere Ydelsen. Det er absolut højest forkasteligt, idet Ydelsen ikke kan opretholdes, hvis ikke Dyrets fysiske Kraft haves for Øje og samtidig oparbejdes. Der skal et stadig stigende Maal af fysisk Kraft hos Dyret til, hvis man skal kunne oparbejde en stadigt stigende Ydelse hos Dyret, og det er netop denne Udpegning, som Avlsforeningerne og Dyrskuerne har til Opgave. Jeg vil derfor fastholde, at hvis man borteliminerer den Betydning, Dyrskuerne har i Avlsarbejdet og til Udpegning af Avlsdyr, svækker man i overordentlig høj Grad det Udbytte, Landbruget skulde have af Kontroleringen gennem Kontrolforeningerne.

Nu ved jeg vel, at den højtærede Landbrugsminister vil sige: Ja, men det er jo ikke min Mening, at Dyrskuerne skal nedlægges. Men hvis den højtærede Landbrugsminister kendte Forholdene, saaledes som vi, der staar i det daglige Landboreningsarbejde, kender dem, vilde Ministeren ogsaa vide, at det slet ikke er Tilfældet, som han mener, at netop de gode Besætninger stadig vil komme frem, uanset om de faar den, det indrømmer jeg, i og for sig overordentlig lille Præmie, som Dyrskuerne giver. Ledelserne indenfor Landboreningerne Landet over har uhyre meget Besvær med at faa vore første Klasses Besætninger til at møde paa Dyrskuerne, fordi disse første Klasses Besætninger ikke har Interesse i at møde der.

Det er nemlig slet ikke rigtigt, naar den højtærede Landbrugsminister siger, at Dyrskuerne i Virkeligheden er Salgsreklameskuer for de gode Besætninger og de gode Dyr. Nej, de gode Besætninger har overordentlig let ved at faa deres Dyr afsat,